

Johann Cothmann

Programma Quo in hoc actu Decanus Pro tempore Acad. Rector Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor & Professor ... Ad Disputationem Inauguralem Viri Reverendi Et Clarissimi Dn. M. Johannis Corfinii, Rostochiensis, aedis Marianae Pastoris ... Ad diem IX. Maii Publice ... habendam ... invitat

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738380466>

Druck Freier Zugang

Ru. Med 1650

Lothmann, Johann-^{la}

Corpius, Johannes

mit Programm (2x)

PROGRAMMA

Quo in hoc actu

D E C A N U S

Pro tempore Acad. RECTOR

JOHANNES COTHMAN,

S.S. Theologiæ Doctor & Professor, ac

Facultatis Senior, suo ac Theologiæ Faculta-
tis nomine,

Disputationem Inauguralem

VIRI REVERENDI ET CLA-

RISSIMI

DN. M. JOHANNIS CORFINII,

Rostochiensis, ædis Marianæ Pastoris, &

Physicæ Professoris Publici,

Ad diem IX. Maij

Publicè Deo auxiliante, habendam

Consultiss. Excellentiss. Ex-

perientiss. & Clariss. Dnn. Professores,

reliquosq; Consultiss. Dnn. Doctores, Reveren-
di verbi divini Ministros, Eximios artium liberalium

Magistr. Nobilissimos, Præstantiss. & Doctiss. Dnn. Studiosos, adeoq;

omnes & singulos cives Academicos humaniter

invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. 1650.

Solem e mundo videtur
tollere, qui amicitiam inde tollit,
non male dixit Ethnicus. Recon-
ciliationem cum Deo peccatis
nostris eheu offenso humili cor-
de & gratiarum submissa actione
agnoscit devotus Christianus. Adeo quidem ut
nisi hac reconciliatio facta esset, hominem non
natum fuisse conducibilius fuisset. Scripturam
sacram cum consulimus, reconciliationem hanc
cum Deo irato & mundo Deum offendente no-
bis summo opere commendari, & merito quidem,
deprehendimus. Ita enim vas Dei electum de hac
re loquitur: si cum inimici essemus, reconciliati
fuimus Deo per mortem filij eius, multo magis
reconciliati servabimur per vitam ipsius, Et alibi
in Epist. ad Corinth. posteriori idem Apostolus
inquit: Deus erat in Christo mundum reconcili-
ans sibi, non imputans illis peccata eorū, & posuit
in nobis sermonem reconciliationis. Itaq; nomi-
ne Christi legatione fungimur, tanquam Deo vos
obsecrante per nos rogamus pro Christo, recon-
ciliemini Deo, Ad Colossenses Apostolus scribens

ait:

ait; Deo placuit per Christum reconciliare cuncta. In hac reconciliatione hominum cum Deo Trinuno Unica nostra consistit salus. Satiùs enim fuisset, nunquam hominem esse natum, nisi hæc reconciliatio per Christi mortem nobis esset acquisita, & quotquot illâ non recte utuntur, eandemq; verâ fide sibi non applicant & appropriant, de illis idem dici potest, quod Salvator noster in specie Judæ applicat: Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. Hæc ergo materia quotidiana nostra debet esse meditatio, ut mane surgentes cogitemus nos qui quondam fuimus abalienati à Deo & inimici mente in operibus malis, ut Apostolus loquitur, nos jam ipso Christo teste, amicos Dei factos, de quibus admirandus quasi Johannes in sua Epistola loquitur: Videte qualem charitatem dedit nobis pater, quod Filij Dei nominemur, de quibus Paulus inquit: Quod si filij igitur & hæredes, hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi. Et hæc de reconciliatione hominis cum Deo materia ita utramq; paginam facit in sacris literis, ut nullus liber sit, in quo non partim valde explicitè, & evidenter, vel ad minimum typice hæc doctrina proponatur. Et quid sunt omnia sacrificia nisi hujus reconciliationis typi & adumbratio? Unde ex Epistola ad Hebræos confidenter dicimus, Non per sanguinem

guinem hircorum & vitulorum, sed per proprium (Christi) sanguinem introgressus est servator noster semel in sancta, æterna Redemptione seu reconciliatione cum Deo reperta. Quod si enim sanguis vitulorū & hircorum, & cinis juvenæ inquinatos aspergens sanctificat ad carnis purificationem, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum æternum seipsum obtulit immaculatum Deo, purgabit conscientiam nostram à mortuis operibus ad serviendum Deo viventi. Si hîc quis quærat, num in V. T. hæc reconciliationis Dei cum homine materia fuerit cognita? Respondet Johannes in Apocalypsi: agnus Dei occisus est ab origine mundi, scil. ratione decreti, promissionis, ac virtutis & efficacæ. Item Christus heri & hodie, idem & in secula, cui omnes prophetæ testimonium perhibent, quod remissionem peccatorum accepturus sit per nomen ejus, quisquis crediderit in eum. Omnes namq; prophetæ à Samuele, ac deinceps quotquot locuti sunt, annuntiarunt hanc morte innocentissima nobis acquisitam reconciliationem. Proinde qui Christianus audit, hanc materiam sibi habet, imo maximè ceu salutis suæ æternæ unicum fundamentum habere debet commendatam, quia non est in alio salus nisi in solo nomine & reconciliatione Jesu Christi, Doctrinæ
hujus

hujus in scriptura sacra utramq; paginam facientis dignitatem consideranti Dn. Candidato nostro placuit, hunc imprimis eligere Articulum pro disputatione Inaugurali & solenni Quia vero moris est, Candidatorum vitam & mores paucis attingere, & describere, etiam huic laudatæ consuetudini insistemus. Postquā igitur ex præcipuis parentibus Candidatus noster natus patre Cl. M. JOHANNE CORFINIO, in æde Jacobæa per triginta annos fidei animarum Curatore, Viro Candido. Matre Elisabetha Excel. & Celeber, Dn. D. SIMONIS PAULI, S. Th. Professoris quondā, & Jacobæi Pastoris, Urbis Rostochiensis Superintendentis, filia. Usus est in juventute præceptore viro Cl. M. HENRICO VULPIO, Scholæ hujus Rectore & fidelissimo informatore, quam laudem per plures ipsi & vere quidem tribuunt. Illo hinc Revaliam discedente, informatorem habuit Clarissimum M. JOACHIMUM MOVIIUM, Scholæ Senatoriæ similiter Rectorem laudabilem. Antequam alias adiret Academias, placuit Dn. Candidato, solidiora in Academia patriâ jacere fundamenta, quo majore cum laude & fructu alibi deinceps vivere posset. Publicè ergo docentem audivit virum Experientiss. Dn. D. PETRUM LAURENBERGIUM, Professore Academix nostræ dum vivebat famigeratissimū,
A 3 & phi-

& Philologum celeberrimum. In studio Philo-
phico, & collegiis privatis informatore usus est
fidelissimo Dn M. JOHANNE REINBOTHO
amico nostro dilecto, nunc S. S. Theologiæ D. in
signi, & generali Superintendente Holsatiæ in
Ducatu Schles. Docentē quoq; audivit M. ABRA-
HAMUM CALOVIVM de nostra Academia
optimè meritum, postea Professore & Docto-
rem Regiomontanum, nunc vero Gymnasiar-
cham & Pastorem Ecclesiæ quæ Christo Gedani
colligitur. Jactis illis studiorum initijs, cum pro-
pter Bellonam Germaniam undiq; infestantem
longius migrare haud liceret, ad vicinam Gry-
phiswaldensem Matris nostræ Academiæ filiam
perrexit, & ne quid in se desiderari pateretur,
quod eruditionem promovere posset, usus est
conversatione, quæ in studiis multum habet mo-
menti, & convictorio viri perquam Reverendi &
Excellentiss. Dn. GEORGII MASCHOVII, S. S.
Theol. D. & Prof. Nec illius viri solum opera usus,
sed & adjunxit Clariss. Dn. JOHANNEM BE-
RINGIVM, Mathematica publicè privatimq;
profitemem, nunc S. S. Theol. Doctorem & Pro-
fessorem Theol. Acad. Gryphiswaldensis digniss.
& celeberrimum. In studio Theologico usus
quoq; fuit diligentia BALTHASARIS RHA-
WEN, S. S. Theol. Licent. & Professoris Theol.
digniss.

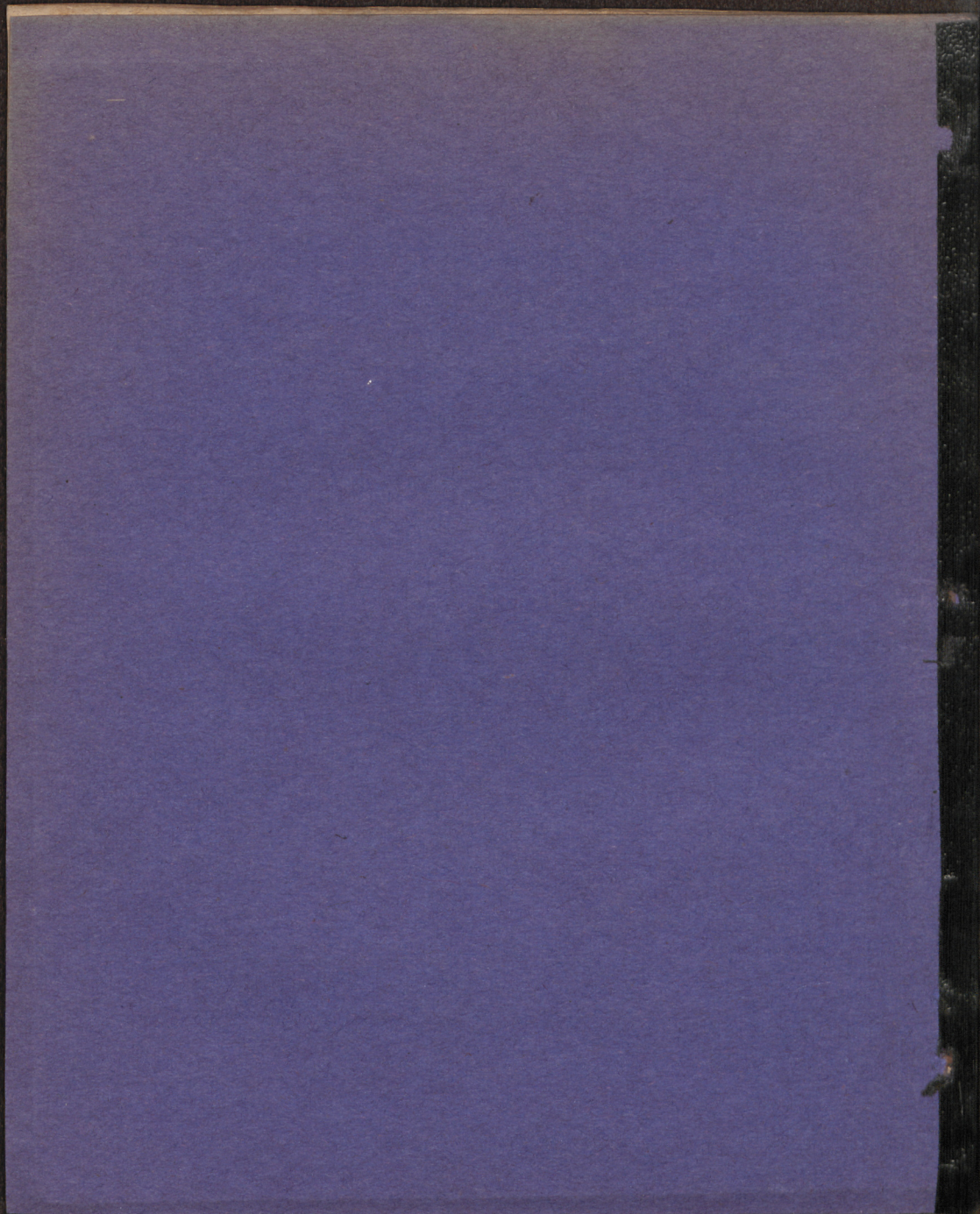
digniss. nunc Ecclesiæ Christi Stralsundij collectæ,
 Superintendentis vigilantissimi. Gryphiswaldia
 domum reversus vitam quam semel laudabiliter
 ingressus strenuè calcare perrexit, siquidem ipsū
 in collegio publice & privatim doctè opponen-
 tem & respondentem non semel audiui. Animus
 equidem Dn. Candidato nostro fuit ad exteras
 migrare Academiās, sed Deo aliter disponente à
 proposito illo tempore abstractus fuit, (oblatā ta-
 men de hinc occasione illustres Academiās Wit-
 tebergam, Lipsiam & Juliam perlustravit, &
 Theologos celeberrimos ibidem docentes salu-
 tavit) siquidem Anno 1639, ad officium Ecclesi-
 asticum, in æde Jacobæa, concordantibus quo-
 rum interfuit, Suffragijs vocatus fuit, cui officio
 per sexennium ita præfuit, ut Ecclesia Mariana
 ipsi Archidiaconatum obtulerit & tandem Pa-
 storem ejusdem ædis constituerit. Insuper Am-
 pliss. hujus Urbis Senatus Physices Professore
 Dn. nostrum Candidatum elegit. Quia vero Apo-
 stolo monente *τὰ χαρίσματα τὰ θεῶν* debem⁹ *ἀναζωοποιεῖν*,
 id est dona sub cineribus quasi sopita accendere
 Ideo Candidatus noster, Licentiam pro obtinen-
 do supremo in Theologia gradu à Facultate no-
 stra Theologica petijt, & postquam ad examen
 admissus, & gradu illo dignus repertus est, merito
 impetravit. In publicum ergò Candidatum no-
 strum,

strum, de materia in sacris celebri & per-
utili disputaturum producimus. A vobis
Excellentiss. Dnn. Professores, Consultiss. & Ex-
perientiss. Dnn. Doctores, Reverendi verbi di-
vini Ministri, Eximii artium Magistri, Nobiliss. ac
Præstantiss. Dnn. Studiosi, magno contendimus
opere, ut vestra præsentia honorifica, actum
hunc Inauguralem exornetis. Quod ut ab omni-
bus Academiae civibus fiat. amice rogamus

P. P. sub sigillo Facult. 28, Apr.

Anno 1650,

digniss. nunc Ecclesiæ Christi Stralsundij
Superintendentis vigilantissimi. Gryp-
domum reversus vitam quam semel lau-
gressus strenuè calcare perrexit, siqui-
in collegio publice & privatim doctē
tem & respondentem non semel audi-
equidem Dn. Candidato nostro fuit a-
migrare Academias, sed Deo aliter disp-
proposito illo tempore abstractus fuit, (o-
men de hinc occasione illustres Acaden-
tebergam, Lipsiam & Juliam perlust-
Theologos celeberrimos ibidem docer-
tavit) siquidem Anno 1639, ad officium
asticum, in æde Jacobæa, concordanti-
rum interfuit, Suffragijs vocatus fuit, o-
per sexennium ita præfuit, ut Ecclesia
ipsi Archidiaconatum obtulerit & tan-
storem ejusdem ædis constituerit. Infi-
pliss. hujus Urbis Senatus Physices Pro-
Dn. nostrum Candidatum elegit. Quia v-
stolo monente *παραδοξα τὰ θεῶν* debem⁹
id est dona sub cineribus quasi sopita a-
Ideo Candidatus noster, Licentiam pro-
do supremo in Theologia gradu à Facu-
stra Theologica petijt, & postquam ad-
admissus, & gradu illo dignus repertus e-
impetravit. In publicum ergò Candida-

